

Nezaslúžená milosť – dar života v Kristovi

Dnes sa pozrieme na tri miesta z Božieho Slova, a z nich poskladáme spoločne obraz Božej milosti voči nám. Ten prvý biblický text nás pozýva k prorokovi Micheášovi:

Mich 6,5-8: ***Lud môj, rozpomeň sa,... aby si poznal spásonosné skutky Hospodinove. S čím mám predstúpiť pred Hospodina a skloniť sa pred Bohom výsosti?... Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojím Bohom.***

To, čím začína dnešný text z Micheáša je Božím pozvaním: „***Lud môj, rozpomeň sa...***“. Pán Boh pozýva Izrael k aktívnej spolupráci pri objavovaní Jeho milosti. Nepozýva ho ku skutkom, ani k vypočítavaniu zásluh, pozýva ho, aby si spomenul na Božie skutky voči nemu (*je to to najlepšie, čo môžeme robiť každý deň, aby sme žili vďačnosťou a nádejou*).

Jahve Izraela pripomína všetko, čo pre svoj ľud urobil – ochranu, vedenie, záchranu a požehnanie, ktoré im poskytol. A Izrael reaguje tak ľudsky, tak podobne nám, keď v ústrety tomuto Božiemu dobrodeniu kladieme otázku: „***Čo mám priniesť pred Hospodina? Aké obete sa mu zapáčia?***“ (Micheáš 6:6-7). Akou službou, akým skutkom si získam Božiu milosť? Aká človečina? **V tejto otázke Izraela sa nám odkrýva a otvára zrkadlo našej ľudskej pýchy a snahy „zarobiť si“ na Božiu priazeň – snaha preukázať svoju hodnotu svojimi činmi, obetami či zásluhami.**

Na túto snahu Izraela Pán Boh odpovedá jednoduchým a hlbokým spôsobom: „***Hospodin ti oznámil, človeče, čo je dobré a čo žiada od teba: len zachovávať právo, milovať láskavosť a v pokore chodiť so svojím Bohom.***“ (Micheáš 6:8) Objavuje sa tu krásna myšlienka: **Božia milosť predchádza skutky.** Náš nebeský Otec nepotrebuje naše skutky ani obete ako výkupné. To čo nám ukazuje je, ako má vyzeráť život v jeho spoločenstve. Inými slovami - **Božia milosť je dar, ktorý predchádza naše skutky.** Náš život nie je výpočtom zásluh, ale odpoveďou na milosť, ktorá nás očisťuje a posielajú konáť dobro.

Božia milosť nám hovorí: *Nie tvoj výkon, ale dar mojej lásky a milosti ti dáva život.* Jediná správna odpoveď z našej strany je konáť spravodlivo, milovať milosrdenstvo a pokorne chodiť so svojím Bohom. Nie preto, že my to dokážeme, ale preto, že sme nesení Božou milosťou.

Čo to znamená v praktickom živote?

Práve tu nadväzuje Žalm 15. Žalmista sa pýta: „***Hospodine, kto smie byť hosťom v Tvojom stánku? Kto smie prebývať na Tvojom svätom vrchu?***“ (Ž 15,1)

Odpoveď nie je len v samotnej viere, ale v charaktere – v živote, ktorý je v súlade s Božími cestami. Ak Micheáš hovorí o spravodlivosti a milosrdenstve, Žalm nás učí, že tento život sa musí prejavovať v každodenných skutkoch: v spravodlivosti voči blíznym, v hovorení pravdy, v tom, že neubližujeme iným a ani o nich nehovoríme zle, ctí si iných, dodrží svoje slovo, v starostlivosti o stvorenie a v láske k tým, ktorí sú zraniteľní.

Inými slovami, **milosť, ktorú Pán Boh prejavuje vo svojom pozvaní, nie je abstraktným darom. Volá nás, aby sa stala viditeľnou v našom živote.** Ak sme nesení Božou milosťou, ktorú sme prijali v dare Golgoty, potom naše skutky o tom vypovedajú – sú odrazom Božej prítomnosti v nás. A tiež dôkazom Božej prítomnosti v tomto svete cez nás.

Ale čo, ak sa cítime slabí, nehodní alebo nedostatoční? Práve tu ap. Pavol v 1. Korinským 1:27-31 prináša radikálnu, oslobodzujúcu pravdu: „...***čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil; čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil; čo je svetu***

neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh, a čoho niet, (vyvolil si), aby zničil to, čo je, aby sa nikto nechválil pred Bohom. Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi, ktorého nám Boh učinil múdrosťou a spravodlivosťou a posvätením a vykúpením, aby (platilo), čo je napísané: Kto sa chváli, nech sa chváli v Pánovi“

Boh si vyberá slabých, ponížených a opovrhovaných – nie preto, že sú dokonalí, ale preto, aby Jeho milosť vynikla práve tam, kde ľudská sila zlyháva. Naša spása nie je výsledkom zásluh alebo dokonalosti, ale darom milosti skrze Ježiša Krista.

To je pre nás výzva aj potešenie zároveň: **život zosúladený s Božou milosťou nie je o tom, čo dokážeme sami, ale o tom, že dovoľíme Kristovi konať skrze nás.** Naše skutky – spravodlivosť, milosrdenstvo, pokorné chodenie – nie sú „výkupným“, ale odpoveďou na Boží dar, na milosť, ktorá predchádza všetko, čo robíme.

A tak dnes, pri pohľade na svet okolo nás - výzva je jasná: nech naše životy žijú z nezaslúženej milosti, nech naše rozhodnutia odrážajú spravodlivosť a milosrdenstvo, a nech naše kroky smerujú k Bohu aj k blížnym. Pretože Boh si vybral slabých, aby Jeho moc a láska mohli zažiť – a tá moc je tu dnes aj medzi nami. Amen.

Modlitba záverečná:

Bože, nauč nás prijímať Tvoju milosť ako dar, ktorý predchádza naše skutky. Očisť nás od ľahkého prijatia spôsobov sveta a ukuj v nás radikálnu víziu svojej vlády, aby sa Tvoja vôľa diala na zemi ako v nebi, skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.